

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE SI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.2566

Dosar nr.5622/2/2015*

Ședința din data de 15 mai 2019

Președinte:	Mona Magdalena Baciu	- judecător
	Maria Hrudei	- judecător
	Horațiu Pătrașcu	- judecător
	Florica Voinea	- magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de recurentul-reclamant Árus Zsolt István, împotriva sentinței nr.692 din 02 martie 2016, pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă intimatul-pârât Serviciul Român de Informații, prin reprezentant convențional, consilier juridic Lascateu Claudia, care depune delegație la dosar, lipsind recurentul-reclamant Árus Zsolt István.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, magistratul-asistent învederând că s-au invocat dispozițiile art.488 alin.(1) pct.8 Cod proc.civ., s-a depus dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 100 de lei, recurentul-reclamant a depus concluzii scrise, iar intimatul-pârât a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului, ca nefondat.

De asemenea, învederează faptul că a fost înaintat dosarul de fond de către Curtea de Apel București.

Nemaifiind alte cereri de formulat și excepții de soluționat, Înalta Curte, în conformitate cu dispozițiile art. 392 din Codul de procedură civilă, declară deschise dezbaterile și acordă cuvântul asupra recursului.

Intimatul-pârât, prin consilier juridic, având cuvântul, solicită respingerea recursului ca nefondat, arătând că nu se află în ipoteza juridică definită prin art.2 alin.(1) lit.j) din Legea nr.544/2004.

Înalta Curte, luând act de susținerile părții, în conformitate cu dispozițiile art.394 Cod procedură civilă, declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra recursului promovat.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față:

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1.Circumstanțele cauzei. Cererea de chemare în judecată.

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, sub nr. 5622/2/2015, reclamantul Árus Zsolt István, a chemat în judecată pârâțul Serviciul Român de Informații, solicitând instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța: să constate faptul, că prin modalitatea în care s-a raportat la petiția sa din data de 22.05.2015, Serviciul Român de Informații a încălcat prevederile Ordonanței nr. 27/2002; să oblige Serviciul Român de Informații la soluționarea petiției sale din data de 22.05.2015 cu respectarea strictă a prevederilor Ordonanței nr. 27/2002, sub sancțiunea penalităților de întârziere sau amenzii prevăzute la art. 24 din Legea nr. 554/2004.

În motivarea cererii a arătat că, la data de 22.05.2015 a adresat o petiție Serviciului Român de Informații, în care le-a descris o serie de acțiuni prin care persoane neidentificate deocamdată au încălcat mai multe prevederi ale Codului Penal, respectiv ale Legii nr. 51/1991 și prin care i-au fost lezate drepturi elementare, garantate de Constituție și de lege.

A susținut că, având în vedere natura acelor acțiuni, posibilele scopuri urmărite de făptuitori, respectiv o declarație de presă a directorului S.R.I., există posibilitatea, ca S.R.I., ca instituție, ori foști sau actuali angajați ai acestuia, să fie implicați în aceste acțiuni.

A arătat că, pentru a elucida acest aspect, a solicitat directorului S.R.I., ca în conformitate cu prevederile art. 2, 3, 4, 5, 8 și 13 din Ordonanța nr. 27/2002, să dispună măsuri de cercetare și analiză detaliată a tuturor aspectelor sesizate, să se îngrijească ca petiția să fie soluționată în termenul legal de 30 zile, iar soluția să-i fie comunicată în forma cerută, adică purtând cele două semnături și cu indicarea temeiului legal al soluției.

2. Hotărârea primei instanțe.

Prin sentința civilă nr.692 din data de 02.03.2016, pronunțată în dosarul nr.5622/2/2015, Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a respins excepția inadmisibilității. A respins acțiunea formulată de reclamantul ÁRUS ZSOLT ISTVÁN, în contradictoriu cu pârâțul SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII, ca neîntemeiată.

3. Cererea de recurs.

Împotriva sentinței civile nr.692 din data de 02.03.2016 de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a declarat recurs reclamantul ÁRUS ZSOLT ISTVÁN invocând dispozițiile art. 488 alin.(1) pct. 8 Cod pr.civ.

În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că în hotărârea instanței de fond au fost preluate argumentele pârâțului conform cărora în mod corect petiția reclamantului a fost soluționată în mod nefavorabil.

Nu există posibilitatea soluționării nefavorabile în cazul în care se solicită ceva la care cel petiționat este obligat prin lege. Prin petiția formulată a descris o serie de evenimente care pot fi în legătură cu SRI și a solicitat directorului două lucruri: să cerceteze cele semnalate și să ia măsurile care se impun. A cerceta aspectele semnalate între-o petiție este obligatorie, conform art. 5 din O.G. nr.27/2002, deci în cazul acestei solicitări nu se pune problema unei soluții nefavorabile. Datorită faptului că aspectele semnalate sunt de natură penală, în cazul în care din cercetare

rezultă că SRI sau angajați al SRI au fost implicați în acele activități, atunci este obligația legală a conducătorului SRI să sesizeze organele de cercetare penală, altfel comite infracțiunea de favorizarea făptuitorului incriminat de art.269 din Codul penal. Conform art. 4 din O.G. nr.27/2002 conducătorul SRI are obligația de a comunica soluția în cazul petiției reclamantului, rezultatul cercetării și eventualele măsuri luate.

Recurentul își exprimă nemulțumirea cu privire la soluția comunicată de intimatul-pârât și consideră că în cazul său există un refuz ce nu poate fi justificat legal.

4. Apărările formulate în cauză.

Intimatul-pârât a formulat întâmpinare prin care solicită respingerea recursului, ca nefondat.

5. Procedura de soluționare a recursului.

Cu privire la examinarea recursului în completul filtru

În cauză, au fost avute în vedere modificările aduse prin Legea nr.212/2018 dispozițiilor art. 20 din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ în sensul că procedura de filtrare a recursurilor, reglementată prin dispozițiile art.493 Cod procedură civilă, este incompatibilă cu specificul domeniului contenciosului administrativ și fiscal, precum și măsurile luate prin Hotărârea Colegiului de Conducere nr. 106 din data de 20 septembrie 2018 prin care s-a luat act de hotărârea Plenului judecătorilor Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție adoptată la data de 13 septembrie 2018 în sensul că procedura de filtrare a recursurilor, reglementată prin dispozițiile art.493 Cod procedură civilă, este incompatibilă cu specificul domeniului contenciosului administrativ și fiscal.

Față de aceste aspecte, în temeiul art. 494, raportat la art. 475 alin.(2) și art. 201 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost completate prin dispozițiile XVII alin.(3), raportat la art. XV din Legea nr.2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și dispozițiile art. 109 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, *prin rezoluția din 24 octombrie 2018 s-a fixat termen de judecată la data de 15 mai 2019.*

6. Soluția instanței de recurs

Analizând sentința atacată, prin prisma criticilor formulate de recurent, a apărărilor expuse în întâmpinarea intimatului, Înalta Curte apreciază că recursul este nefondat.

Reclamantul a investit instanța de contencios administrativ cu o cerere prin care a solicitat să se constate faptul că, prin modalitatea în care s-a raportat la petiția sa din data de 22.05.2015, Serviciul Român de Informații a încălcat prevederile Ordonanței nr. 27/2002 și să fie obligat la soluționarea petiției sale din data de 22.05.2015 cu respectarea strictă a prevederilor Ordonanței nr. 27/2002, sub sancțiunea penalităților de întârziere sau amenzii prevăzute la art. 24 din Legea nr. 554/2004.

Prima instanță a respins cererea dedusă judecătii reținând că, în răspunsurile transmise petentului, intimatul-pârât a precizat că aspectele prezentate au fost temeinic analizate în vederea decelării incidenței situației de fapt în aria de

responsabilitate a instituției, în vederea dispunerii măsurilor ce se impun și s-a precizat că potrivit actelor normative specifice în domeniul securității naționale și a celor corespondente în materie penală, cadrele Serviciului Român de Informații nu pot efectua acte de cercetare penală, întrucât starea de fapt expusă are implicații juridice în sfera dreptului comun.

Prin motivele de recurs, recurentul-reclamant își exprimă nemulțumirea cu privire la soluția comunicată de intimatul-pârât și consideră că în cazul său există un refuz ce nu poate fi justificat legal.

Instanța de control judiciar reține că deși recurentul-reclamant a invocat refuzul nejustificat al pârâtului de a-i soluționa cererile depuse, respectiv de a răspunde conform pretențiilor sale, acesta nu a dovedit existența refuzului nejustificat din partea autorității pârâte de a răspunde sau a soluționa cererile, iar răspunsurile transmise de autoritatea pârâtă sesizată nu echivalează cu un refuz nejustificat, în sensul prevederilor legale.

În conformitate cu dispozițiile art.2 alin.1 lit.i) din Legea nr.554/2004, prin refuzul nejustificat de a soluționa o cerere se înțelege exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim.

Definiția excesului de putere este dată de art.2 lit.n) din Legea nr.554/2004, constând în exercitarea dreptului de apreciere, aparținând administrației publice, prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

Prin răspunsul nr. 54921/23.06.2015, Sectorul Relații cu Cetățenii din cadrul Serviciului Român de Informații i-a comunicat reclamantului că aspectele prezentate au fost temeinic analizate în vederea decelării incidenței situației de fapt în aria de responsabilitate a instituției, în vederea dispunerii măsurilor legale ce se impun. I s-a comunicat reclamantului că potrivit art. 2 din Legea nr. 14/1992, Serviciul Român de Informații organizează și execută activități pentru culegerea, verificarea și valorificarea informațiilor necesare cunoașterii, prevenirii și contracarării oricăror acțiuni care constituie, potrivit legii, amenințări la adresa siguranței naționale a României, astfel cum acestea sunt reglementate de art. 3 din Legea nr. 51/1991.

De asemenea, s-a menționat faptul că, activitatea de informații pentru realizarea securității naționale, executată de S.R.I. intră în sfera secretului de stat și, ca atare, prin efectul legii, informațiile din acest domeniu sunt exceptate de la liberul acces al persoanelor acordat în temeiul art. 31 din Constituție (dreptul la informație), ale cărui limite sunt stabilite la alin. (3) – „dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze securitatea națională”, precum și în temeiul art. 51 (dreptul la petiționare), ale cărui limite sunt stabilite la alin. (4) – „autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii”. S-a arătat că accesul la orice informație clasificată este permis numai în cazurile, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de Legea nr. 182/2002 și H.G. nr. 585/2002.

La data de 2.07.2015, reclamantul s-a adresat Serviciului Român de Informații, arătând că, aspectul care contează, din punctul său de vedere, este ca, dacă autoritatea a constatat că un angajat al său a încălcat legea, acela să fie deferit justiției, iar în cazul în care va fi luată o astfel de decizie, să i se comunice numele persoanei

respective și un număr de dosar, pentru că dorește să se constituie parte în acel proces, fiind persoană vătămată.

La data de 10.08.2015, reclamantul s-a adresat Serviciului Român de Informații solicitând să îi comunice dacă autoritatea publică sau angajați ai acesteia, au fost implicați în activitățile semnalate în petiția sa din 22 mai și, dacă da, ce măsuri au fost luate împotriva celui/celor vinovat/vinovați.

Prin răspunsul nr.55342 din 31.08.2015 Sectorul Relații cu Cetățenii din cadrul Serviciului Român de Informații a menționat că atribuțiile Serviciului se circumscriu exclusiv unor categorii de acte/fapte cu incidență în planul securității naționale, potrivit celor prevăzute de Legea nr.51/1991 privind siguranța națională a României și Legea nr.14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, precum și faptul că activitatea întreprinsă pentru realizarea securității naționale are caracter secret de stat și se desfășoară în strictă concordanță cu legislația națională, fiind supusă permanent controlului parlamentar.

Or, în această situație, în mod corect a reținut prima instanță că recurentul-reclamant a primit răspuns din partea Serviciului Român de Informații. Faptul că acesta nu a primit răspunsul dorit, deoarece cererea reclamantului nu a fost soluționată în modalitatea pretinsă, nu reprezintă un refuz nejustificat în sensul Legii nr. 554/2004, răspunsul neputând fi condiționat de soluționarea favorabilă a cererii acestuia, aspect ce rezultă și din cuprinsul dispozițiilor art.8 alin.(1) din O.G. nr.27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, potrivit cărora „autoritățile și instituțiile publice sesizate au obligația să comunice petiționarului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiției, răspunsul, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă.”

De asemenea, Înalta Curte constată că în cazul față, nu îi poate fi imputată intimatului-pârât împreriurarea că, urmare a cererii recurentului-reclamant nu a procedat la comunicarea unui anumit răspuns, în sensul dorit de către acesta, răspunsul dat este motivat, conducătorul SRI a ținut cont de dispozițiile art. 4 din O.G. nr.27/2002, a comunicat răspunsul în concordanță cu petitul cererii și în limitele stabilite de lege.

7. Temeiul de drept al soluției.

Pentru considerentele expuse la punctul anterior, în temeiul art. 20 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 496 alin. (1) Cod proc.civ., Înalta Curte va respinge recursul, ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII, DECIDE:

Respinge recursul declarat de recurentul-reclamant ÁRUS ZSOLT ISTVÁN, împotriva sentinței nr.692 din 02 martie 2016, pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr.5622/2/2015*, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 15 mai 2019.

JUDECĂTOR,

M.M.Baciu

JUDECĂTOR,

M.Hrudei

JUDECĂTOR,

H.Pătrașcu

MAGISTRAT ASISTENT,

F.Voinea

Red./tehnored: F.V.

4.ex./19.11.2019

Jud.fond: Raluca Ioana Carpen

